

Samling af Afgørelser

EU-PERSONALERETTENS DOM (Første Afdeling)

24. marts 2011 *

»Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2009 — afslag på forfremmelse — sammenligning af fortjenester — åbenbart urigtigt skøn — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål«

I sag F-104/09,

angående et søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratom-traktaten i henhold til denne traktats artikel 106a,

Diego Canga Fano, tjenestemand ved Rådet for Den Europæiske Union, Bruxelles (Belgien), ved advokaterne S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved M. Bauer og K. Zieleśkiewicz, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

PERSONALERETTEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni, og dommerne H. Kreppel og M.I. Rofes i Pujol (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig R. Schiano,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. september 2010,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved stævning indgået til Personalerettens Justitskontor pr. telefax den 21. december 2009 (originaleksemplaret blev indleveret den 23.12.2009) har Diego Canga Fano anlagt denne sag og nedlagt påstand om annullation af en afgørelse om ikke at forfremme ham til lønklasse AD 13 i forfremmelsesåret 2009 og om, at Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale 200 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske og erhvervsmæssige skade, som han angiveligt har lidt.

* Processprog: fransk.

Retsforskrifter

- 2 Artikel 45, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) bestemmer:

»Forfremmelse sker ved afgørelse truffet af ansættelsesmyndigheden under iagttagelse af [vedtægtens] artikel 6, stk. 2. Den medfører, at tjenestemanden udnævnes til den nærmeste højere lønklasse inden for sin ansættelsesgruppe. Den foretages udelukkende på grundlag af en udvælgelse blandt de tjenestemænd, der har en minimumsanciennitet på to år i deres lønklasse; udvælgelsen sker blandt de tjenestemænd, der kan komme i betragtning ved forfremmelsen, efter sammenligning af deres fortjenester. Ved sammenligningen af deres fortjenester tager ansættelsesmyndigheden især hensyn til udtalelserne om tjenestemandene, brugen af andre sprog i udøvelsen af deres hverv end det sprog, som de har godtgjort, at de har indgående kendskab til, jf. [vedtægtens] artikel 28, litra f), og, efter omstændighederne, hvor stort ansvar de har.«

Sagens faktiske omstændigheder

- 3 Det fremgår af sagen, at sagsøgeren tiltrådte sin stilling som tjenestemand i lønklasse A7 ved Rådets generalsekretariat den 1. september 1991. Han blev senest forfremmet til lønklasse A4 (nu lønklasse AD 12) den 1. juni 2001. Han har siden den 1. april 1994 været tilknyttet Rådets Juridiske Tjeneste. Han var imidlertid i perioden fra den 1. oktober 1999 til den 30. september 2003 ansat i en midlertidig stilling i tjenestens interesse i kabinettet hos Loyola de Palacio, der var medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Efter denne midlertidige ansættelse blev sagsøgeren genansat i Den Juridiske Tjeneste i enheden »Eksterne forbindelser«, og med virkning fra den 1. oktober 2007 gjorde han tjeneste i enheden 1B »Coreper I«. Han har siden den 1. juni 2008 været ansat i en midlertidig stilling i tjenestens interesse i kabinettet hos kommissionsmedlem A. Tajani, hvor han varetager en stilling som vicekabinetschef.
- 4 Ved personalemeddelelse nr. 50/09 af 5. marts 2009 underrettede Rådets Generalsekretariat tjenestemandene om de oplysninger, der blev givet til de rådgivende forfremmelsesudvalg vedrørende forfremmelsesåret 2009, samt om de foranstaltninger, som blev vedtaget til gennemførelse af bestemmelserne i vedtægtens artikel 45. Meddelelsens bilag 2 præciserede for hver enkelt lønklasse antallet af de forfremmelser, der var mulige i 2009, og bilag 3 omfattede en liste over forfremmelsesværdige tjenestemænd. Det fremgik af bilag 2, at 19 stillinger i lønklasse AD 13 kunne besættes med fuldmægtige i generaliststillinger, mens det af listen i bilag 3 fremgik, at 91 tjenestemænd beklædte generaliststillinger i lønklasse AD 12, og at sagsøgeren på baggrund af sin anciennitet var opført som nr. 20 på denne liste.
- 5 Det fremgår af personalemeddelelse nr. 50/09, at de rådgivende forfremmelsesudvalg bl.a. fik adgang til de bedømmelsesrapporter, der var udarbejdet vedrørende hver enkelt forfremmelsesværdig tjenestemand fra det tidspunkt, hvor tjenestemanden var blevet forfremmet til lønklasse AD 12, og indtil den senest tilgængelige rapport, nemlig den rapport, der vedrørte perioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2007 (herefter »bedømmelsesrapporten for 2006-2007«).
- 6 Rådets Generalsekretariat vedlagde som bilag til personalemeddelelse nr. 54/09 af 10. marts 2009 statistiske oplysninger for forfremmelsesåret 2006-2007, bl.a. tabel 2.1, der indeholder statistiske oplysninger opdelt efter tjenestemandenes lønklasser (herefter »tabel 2.1«), og tabel 3.1, der indeholder statistiske oplysninger opdelt efter genereldirektorat/direktorat/tjeneste (herefter »tabel 3.1«). Det fremgår af personalemeddelelse nr. 54/09, at disse statistiske oplysninger også var fremsendt til de rådgivende forfremmelsesudvalg.

- 7 Efter at have afsluttet sit arbejde fremsendte det rådgivende forfremmelsesudvalg vedrørende ansættelsesgruppen AD (tjenestemænd i fuldmægtigstillinger) til ansættelsesmyndigheden en liste, der vedrørte fuldmægtige i generaliststillinger, og som nævnte navnene på de 19 tjenestemænd, der blev foreslået forfremmet til lønklasse AD 13 (herefter »listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13«), hvoriblandt 10 personer havde en lavere anciennitet i den pågældende lønklasse end sagsøgeren. Sagsøgeren var ikke opført på listen.
- 8 Ved personalemeddelelse nr. 94/09 af 27. april 2009 underrettede ansættelsesmyndigheden tjenestemændene om, at den havde besluttet at følge det rådgivende forfremmelsesudvalgs udtalelse og at forfremme de indstillede 19 tjenestemænd til lønklasse AD 13.
- 9 Ved brev af 27. maj 2009 anfægtede sagsøgeren med henvisning til vedtægtens artikel 90, stk. 1, afgørelsen om ikke at forfremme ham, således som denne afgørelse fremgik af personalemeddelelse nr. 94/09.
- 10 Ved afgørelse af 24. september 2009, som blev meddelt sagsøgeren den følgende dag, anså ansættelsesmyndigheden brevet af 17. maj 2009 for en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, og meddelte afslag herpå.

Parternes påstande

- 11 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
 - Sagen antages til realitetsbehandling.
 - Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13, således som denne afgørelse fremgår af personalemeddelelse nr. 94/09, annulleres.
 - Om fornødent: annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på sagsøgerens klage.
 - Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren:
 - et efter billighed fastsat beløb på 150 000 EUR med tillæg af morarenter efter den lovbestemte sats fra forfaldsdagen som godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt, og
 - et efter billighed fastsat beløb på 50 000 EUR med tillæg af morarenter efter den lovbestemte sats fra forfaldsdagen for den erhvervsmæssige skade, sagsøgeren har lidt.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 12 Rådet har nedlagt følgende påstande:
 - Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retsforhandlinger

- 13 Sagsøgeren har anmodet Personaleretten om som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 55 og 56 at anmode Rådet om at fremlægge bedømmelsesrapporterne vedrørende de 19 tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13. Personaleretten har besluttet delvis at efterkomme denne anmodning.
- 14 Rådet er således i første omgang ved skrivelse af 15. juni 2010 fra Personalerettens Justitskontor blevet opfordret til at besvare en række skriftlige spørgsmål og i anonymiseret form at fremlægge bedømmelsesrapporterne vedrørende de 10 tjenestemænd, der havde en lavere anciennitet i den pågældende lønklasse end sagsøgeren, hvis navne fremgår af listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13 (herefter »de ti berørte tjenestemænd«).
- 15 Ved skrivelse indleveret pr. telefax til Personalerettens Justitskontor den 6. juli 2010 (originaleksemplaret blev indleveret den 12.7.2010) besvarede Rådet spørgsmålene og fremlagde bedømmelsesrapporterne i anonymiseret form vedrørende de ti berørte tjenestemænd for perioden fra det tidspunkt, hvor de blev forfremmet til lønklasse AD 12, og til bedømmelsesperioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2007. Rådet fremsendte endvidere til Personaleretten en oversigtstabel over de oplysninger, der fremgik af de to seneste bedømmelsesrapporter vedrørende henholdsvis sagsøgeren og hver af de ti berørte tjenestemænd, der var individualiseret med bogstaver fra A til J. Tabellen indeholder i forhold til hver enkelt bedømmelsesrapport oplysninger om stillingsbeskrivelse og/eller ansvarsniveau, et uddrag af den generelle vurdering og gennemsnittet af de analytiske vurderinger. Det fremgår endvidere, hvilke sprog der anvendes under udførelsen af tjenesten (herefter »oversigtstabellen«).
- 16 Parterne er endvidere ved den forberedende rapport til retsmødet, som Personalerettens Justitskontor fremsendte ved skrivelse af 23. juli 2010, blevet opfordret til inden retsmødet at fremsætte bemærkninger til støtte for deres påstande i lyset af de dokumenter, som Rådet har fremlagt som svar på foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse. Sagsøgeren har efterkommet denne anmodning ved brev indleveret pr. telefax til Personalerettens Justitskontor den 31. august 2010 (originaleksemplaret blev indleveret den 2.9.2010), og Rådet har indleveret sine bemærkninger pr. telefax til Personalerettens Justitskontor den 1. september 2010 (originaleksemplaret blev indleveret den 6.9.2010).
- 17 Sagsøgeren har i sit svar anført, at uddragene af de forskellige bedømmelsesrapporter ikke i alle tilfælde gør det muligt klart at fastslå, hvilke point der var opnået under kriterierne »Indsats« og »Opgaveeffektivitet«.
- 18 Inden retsmødet har formanden for Første Afdeling adspurgt sagsøgerens repræsentant, om han kunne anerkende gennemsnittet af de analytiske vurderinger, der fremgår af oversigtstabellen, idet disse gennemsnit også omfatter de point, der vedrører de i foregående præmis nævnte kriterier, og som var blevet tildelt de ti berørte tjenestemænd, eller om han derimod ønskede, at de nævnte uddrag skulle fremlægges i en mere læsbar version.
- 19 Sagsøgerens repræsentant har erklæret sig indforstået med, at de nævnte gennemsnit anses for korrekte, og han har ikke ønsket at modtage en ny kopi af de sider fra bedømmelsesrapporten, der var utydelige.

Søgsmålets genstand

- 20 Ud over at have nedlagt påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 24. september

2009, hvorved han fik afslag på de påstande, som han havde fremført i sit brev af 27. maj 2009, som ansættelsesmyndigheden anså for en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2 (herefter »afgørelsen af 24. september 2009«).

- 21 Det bemærkes i denne henseende, at påstande om annullation, der formelt er rettet mod et afslag på en klage, har den virkning retligt at få prøvet den akt, der har været genstand for klagen, når de sådanne er uden selvstændigt indhold (Personalerettens dom af 29.9.2009, sag F-102/07, Kerstens mod Kommissionen, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).
- 22 Da de påstande, der er rettet mod afgørelsen af 24. september 2009, som sådanne er uden selvstændigt indhold, skal søgsmålet i det foreliggende tilfælde anses for rettet mod ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13, således som denne afgørelse fremgår af personalemeddelelse nr. 94/09 (herefter »den anfægtede afgørelse«).

Påstandene om annullation

- 23 Sagsøgeren har fremført to anbringender til støtte for sine annullationspåstande. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, stk. 1, idet ansættelsesmyndigheden angiveligt har anlagt en række åbenbart urigtige skøn. Det andet anbringende vedrører magt- og procedurefordrejning.

Det første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, stk. 1

Parternes argumenter

- 24 Sagsøgeren har anført, at ansættelsesmyndigheden har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved sammenligningen af bedømmelsesrapporterne. Eftersom 10 af de 19 tjenestemænd, der blev forfremmet, havde en lavere anciennitet i den pågældende lønklasse end sagsøgeren, og idet ansættelsesmyndigheden kun subsidiært kan tage hensyn til kandidaternes alder og deres anciennitet i lønklassen eller i tjenesten, må disse 10 tjenestemænd nødvendigvis have fremvist bedre fortjenester end sagsøgeren. Der foreligger imidlertid en række holdepunkter for at antage, at det kun er lidet sandsynligt, at de 10 personer, der har en lavere anciennitet i lønklassen end sagsøgeren, kan fremvise bedre fortjenester.
- 25 Ifølge sagsøgeren er han i de bedømmelsesrapporter, der er udfærdiget vedrørende ham for perioden fra det tidspunkt, hvor han blev forfremmet til lønklasse AD 12, og til bedømmelsesperioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2007, blevet omtalt i særligt rosede vendinger, idet det af den seneste rapport udtrykkeligt fremgår, at »han har gjort sig fortjent til forfremmelse til en højere lønklasse«. Det er således »åbenbart ikke normalt«, at han ikke er blevet forfremmet siden 2001. I bedømmelsesrapporten for 2006-2007 opnåede han et gennemsnit på 2 i de analytiske vurderinger, hvilket er væsentligt bedre end gennemsnittet for tjenestemænd i lønklasse AD 12 i Rådets Generalsekretariat og tjenestemændene i Den Juridiske Tjeneste. Den omstændighed, at han har afsluttet sit arbejde som formand for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøverne EPSO/AD/46/06 og EPSO/AD/47/06 med henblik på ansættelse af jurister i lønklasse AD 5 fra Rumænien og Bulgarien, samt at han taler fem sprog, godtgør omfanget af hans fortjenester.
- 26 Sagsøgeren har endvidere kritiseret ansættelsesmyndigheden for at have anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den ikke har taget hensyn til sagsøgerens sproglige færdigheder. Sagsøgeren har anført, at han ud over at opfylde kravet om som minimum at tale engelsk og fransk taler tre andre sprog. Der burde have været taget hensyn til disse supplerende kvalifikationer ved sammenligningen af fortjenester.

- 27 Endelig har sagsøgeren anført, at ansættelsesmyndigheden har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den ikke blandt de af sagsøgeren udførte arbejdsopgaver har taget hensyn til, at han var formand for de ovennævnte udvælgelsesprøver EPSO/AD/46/06 og EPSO/AD/47/06, som blev offentliggjort i juni 2006, og i hvilken forbindelse listen over bestående ansøgere blev offentliggjort i 2007. Sagsøgeren har anført, at hans arbejde som formand for disse udvælgelsesprøver, der havde mange deltagere og indebar, at han ud over sine opgaver inden for Den Juridiske Tjeneste påtog sig en større arbejdsbyrde, var en vigtig, vanskelig og ømtålelig opgave, som han har haft evnen til at gennemføre. Dette arbejde har ikke haft negativ indvirkning på kvaliteten af hans arbejde inden for Den Juridiske Tjeneste. Den omstændighed, at han har udført denne ikke uvæsentlige arbejdsopgave, udgør en stor fordel, der burde have haft væsentlig indvirkning på vurderingen af hans fortjenester.
- 28 Rådet har anført, at dette anbringende skal forkastes som ugrundet.

Personalerettens bemærkninger

- 29 Det bemærkes indledningsvis, at ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægtens artikel 45, stk. 1, ved sammenligning af fortjenester især skal tage hensyn til udtalelserne om tjenestemændene, brugen af andre sprog i udøvelsen af deres hverv end det sprog, som de har godtgjort, at de har indgående kendskab til, og, efter omstændighederne, hvor stort ansvar de forfremmelsesværdige tjenestemænd har.
- 30 Personaleretten har fastslået, at på et område, hvor administrationen udøver et vidt skøn, tydeliggør den udtrykkelige angivelse af kriterierne i vedtægtens artikel 45 den særlige betydning, som lovgiver tillægger inddragelsen af disse kriterier (Personalerettens dom af 31.1.2008, sag F-97/05, Buendía Sierra mod Kommissionen, præmis 62). Den særlige angivelse i vedtægtens artikel 45, stk. 1, af inddragelsen af, hvor stort ansvar tjenestemændene har, synes så meget desto mere betydningsfuld, som Retten i Første Instans i sin dom af 12. juli 2001, Schochaert mod Rådet (sag T-131/00, præmis 43), fastslog, at det var i strid med bestemmelserne i artikel 45, stk. 1, i den affattelse, der var gældende før den 1. maj 2004, at lægge afgørende vægt på, hvor stort ansvar de forfremmelsesværdige tjenestemænd har (Personalerettens dom af 5.5.2010, sag F-53/08, Bouillez m.fl. mod Rådet, præmis 49).
- 31 Endvidere har Personaleretten fastslået, dels at bestemmelserne i vedtægtens artikel 45, stk. 1, der anvendes fra den 1. maj 2004, er klarere med hensyn til de forhold, der skal tages i betragtning ved forfremmelse, end den pågældende artikels bestemmelser i den affattelse, der var gældende før denne dato, idet de ud over at henvise til bedømmelsesrapporterne henviser til brugen af andre sprog end det sprog, som de pågældende tjenestemænd har godtgjort, at de har indgående kendskab til, og i givet fald til, hvor stort ansvar de har, dels at det principielt er på baggrund af disse tre forhold, at ansættelsesmyndigheden fremover skulle foretage sammenligningen af de forfremmelsesværdige tjenestemænds fortjenester, og at ordet »fortjenester« i vedtægtens artikel 45, stk. 1, således har et andet og principielt bredere anvendelsesområde end det identiske ord, der anvendtes i artiklens affattelse, som fandt anvendelse inden den 1. maj 2004 (Personalerettens dom af 7.11.2007, sag F-57/06, Hinderyckx mod Rådet, præmis 45). Personaleretten har endvidere fastslået, at udtrykket »efter omstændighederne« ganske enkelt betyder, at selv om tjenestemænd i samme lønklasse i princippet antages at have ligeværdigt ansvar, skal den omstændighed, at dette konkret ikke er tilfældet, tages i betragtning i forbindelse med forfremmelsessager (jf. i denne retning dommen i sagen Bouillez m.fl. mod Rådet, præmis 56).
- 32 Ansættelsesmyndigheden kan i tilfælde af lighed i fortjenesterne mellem de forfremmelsesværdige tjenestemænd på grundlag af de tre forhold, der udtrykkeligt er nævnt i vedtægtens artikel 45, stk. 1, subsidiært inddrage andre forhold, såsom kandidaternes alder og anciennitet i lønklassen eller tjenesten (dommen i sagen Bouillez m.fl. mod Rådet, præmis 50).

- 33 Endelig bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at ansættelsesmyndigheden har et vidt skøn ved sammenligningen af fortjenester, og at den kontrol, som Unionens retsinstanser foretager, bør begrænses til spørgsmålet om, hvorvidt administrationen på baggrund af den fulgte fremgangsmåde og de forhold, den kan have lagt til grund for vurderingen, kan antages at have holdt sig inden for de grænser, som ikke kan anfægtes, og ikke har anvendt sine beføjelser åbenbart fejlagtigt. Retten kan derfor ikke sætte sin bedømmelse af kandidaternes kvalifikationer og fortjenester i stedet for ansættelsesmyndighedens (dom afsagt af Retten i Første Instans den 15.9.2005, sag T-132/03, Casini mod Kommissionen, præmis 52).
- 34 Imidlertid er den skønsbeføjelse, der tilkommer administrationen, i tjenestegrenens interesse og i overensstemmelse med princippet om ligebehandling, begrænset af nødvendigheden af at foretage en grundig og upartisk sammenligning af kandidaterne. I praksis skal denne sammenligning ske på lige vilkår og på grundlag af sammenlignelige informations- og oplysningskilder (dommen i sagen Casini mod Kommissionen, præmis 53).
- 35 Det skal derfor i lyset af disse principper undersøges, om den anfægtede afgørelse er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn. Personaleretten præciserer i denne henseende, at en fejl er åbenbar, når den umiddelbart og tydeligt kan konstateres på baggrund af de kriterier, som lovgiver har ønsket skal anvendes ved afgørelser om forfremmelse, under samtidig hensyntagen til vigtigheden af at bevare den effektive virkning af det skøn, som ansættelsesmyndigheden udøver.
- 36 Det fremgår af sagsakterne, at det forfremmelsessystem, som Rådet anvender, overlader et vidt skøn til ansættelsesmyndigheden ved sammenligningen af fortjenesterne hos de forfremmelsesværdige tjenestemænd.
- 37 I det foreliggende tilfælde rådede det rådgivende forfremmelsesudvalg vedrørende ansættelsesgruppen AD ved udarbejdelsen af den udtalelse, som ansættelsesmyndigheden baserede sig på, bl.a. over de bedømmelsesrapporter, som var udarbejdet vedrørende hver enkelt forfremmelsesværdige tjenestemand fra det tidspunkt, hvor den pågældende blev forfremmet til lønklasse AD 12 og til bedømmelsesperioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2007, oplysninger om tjenestemændenes karrieremæssige baggrund, opgørelser over fravær som følge af sygdom eller ulykke vedrørende de tre seneste år samt tabellerne 2.1 og 3.1.
- 38 Selv om det er korrekt, at sagsøgeren i de bemærkninger, der er anført til støtte for det første anbringende, har henvist til de 19 tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD 13, og at han har anmodet Personaleretten om at pålægge Rådet at fremlægge bedømmelsesrapporterne vedrørende disse 19 tjenestemænd, fremgår det endvidere af sagen, at sagsøgeren reelt bestrider den sammenlignende vurdering, som ansættelsesmyndigheden har foretaget af hans og de ti berørte tjenestemænds fortjenester.
- 39 Sagsøgeren har nemlig i stævningens punkt 25, 32 og 33 anført, at vurderingen af fortjenester udgør det afgørende kriterium ved enhver forfremmelse, og at ansættelsesmyndigheden kun subsidiært i tilfælde af lighed i fortjenesterne kan inddrage kandidaternes alder og deres anciennitet i lønklassen eller tjenesten. Da 10 af de 19 forfremmede tjenestemænd havde en lavere anciennitet i lønklasse AD 12 end sagsøgeren, er det efter sagsøgerens opfattelse meget lidt sandsynligt, at de kan fremvise bedre fortjenester end ham.
- 40 Sagsøgeren har endvidere ikke på noget tidspunkt under sagen hverken i det skriftlige indlæg, som han har afgivet inden retsmødet vedrørende Rådets svar på foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, eller under selve retsmødet, kritiseret Personaleretten for at have begrænset disse foranstaltninger til at angå bedømmelsesrapporterne vedrørende de ti berørte tjenestemænd, og han har heller ikke nævnt de ni tjenestemænd, der har en højere anciennitet i lønklasse AD 12 end ham, og Personaleretten har derfor ikke anmodet om fremlæggelse af bedømmelsesrapporterne vedrørende disse tjenestemænd.

- 41 Det første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, stk. 1, skal derfor forstås således, at ansættelsesmyndigheden har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved sammenligningen af sagsøgerens og de ti berørte tjenestemænds fortjenester.
- 42 For samlet set at kunne vurdere relevansen af dette anbringende er det nødvendigt at foretage en vurdering af bedømmelsesrapporterne og de andre elementer i sagen, der vedrører brugen af andre sprog og omfanget af den pågældendes ansvar.

– Bedømmelsesrapporterne

- 43 Sagsøgeren har bl.a. fremlagt de bedømmelsesrapporter, der er udarbejdet vedrørende ham fra det tidspunkt, hvor han blev forfremmet til lønklasse AD 12, og til tidspunktet for bedømmelsesrapporten for 2006-2007 med undtagelse af perioden fra den 1. oktober 2003 til den 31. december 2004. Sagsøgeren har adspurgt herom under retsmødet oplyst, at han ikke har kendskab til, hvorfor der ikke foreligger en bedømmelsesrapport for den nævnte periode, og at en forklaring kan være, at forfremmelsesproceduren i Rådet allerede var påbegyndt, da han den 1. oktober 2003 blev genansat i Den Juridiske Tjeneste efter at have været ansat i en midlertidig stilling ved Kommissionen.
- 44 Hvad for det første angår de analytiske vurderinger fremgår det af Rådets indlæg af 1. september 2010, at det rådgivende forfremmelsesudvalg i det væsentligste har taget hensyn til de analytiske vurderinger, der ligger til grund for udarbejdelsen af rapporten for 2006-2007 vedrørende sagsøgeren og de ti berørte tjenestemænd. Disse analytiske vurderinger er opdelt i 13 rubrikker, hvori skal angives karakteren »udmærket«, »meget god«, »god«, »acceptabel« eller »ikke tilfredsstillende«.
- 45 Det fremgår af personalemeddelelse nr. 54/09, at karakteren »udmærket«, »meget god«, »god«, »acceptabel« eller »ikke tilfredsstillende« svarer henholdsvis til talværdierne »1«, »2«, »3«, »4« og »5«. Disse talværdier ligger til grund for udarbejdelsen af de statistiske oplysninger, herunder bl.a. tabel 2.1 og 3.1, der angiver gennemsnitskarakteren opgjort på henholdsvis lønklasser og generaldirektorater. Det fremgår af tabel 2.1, at gennemsnitskarakteren for tjenestemænd i lønklasse AD 12 var 2,28.
- 46 Gennemsnittet af de analytiske vurderinger, der er foretaget vedrørende sagsøgeren for perioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2007, nemlig 2, var imidlertid væsentligt bedre end den i foregående præmis nævnte gennemsnitskarakter. Dette forhold er beskrivende for kvaliteten af de fortjenester, som sagsøgeren har fremvist i den seneste bedømmelsesperiode, der blev taget i betragtning i forbindelse med forfremmelsesåret 2009.
- 47 Det fremgår af sagsakterne, at fire af de ti berørte tjenestemænd, nemlig A, E, I og J, i deres bedømmelsesrapporter for 2006-2007 har opnået et gennemsnit i forbindelse med deres analytiske vurderinger, der er lavere end sagsøgerens gennemsnit, og dermed et bedre resultat (tjenestemand A opnåede 1,77 og tjenestemand E, I og J opnåede 1,92). Tre af de ti berørte tjenestemænd, nemlig B, C og H, opnåede ligesom sagsøgeren et gennemsnit på 2, mens tjenestemændene D, F og G opnåede et gennemsnit, der var højere end sagsøgerens gennemsnit, og dermed et ringere resultat (tjenestemand D opnåede 2,15 og tjenestemand F og G opnåede 2,08).
- 48 Det bemærkes imidlertid, at forskellen mellem det gennemsnit, som sagsøgeren opnåede ved de analytiske vurderinger, og det ringere gennemsnit, som de tre sidstnævnte tjenestemænd opnåede, er så beskeden, at den i det foreliggende tilfælde må anses for ubetydelig.
- 49 Sagsøgeren har anført, at der skal tages hensyn til den omstændighed, at fire af de ti berørte tjenestemænd i forbindelse med de analytiske vurderinger opnåede et gennemsnit, der var lavere end hans, idet disse tjenestemænd arbejdede i generaldirektorater, hvor karaktererne, som det fremgår af tabel 3.1, var lavere end gennemsnittet for Rådets Generalsekretariat.

- 50 Det bemærkes i denne henseende, at det fremgår af nævnte tabel, at det gennemsnit, som tjenestemændene i Den Juridiske Tjeneste opnåede, nemlig 2,35, ligger meget tæt på det samlede gennemsnit for Rådets Generalsekretariat, der var på 2,36. Det fremgår endvidere af sagsakterne, at de fire forfremmede tjenestemænd, der i forbindelse med de analytiske vurderinger opnåede et lavere gennemsnit end sagsøgeren, gør tjeneste ved generaldirektorater, inden for hvilke gennemsnittet udgjorde mellem 2,21 og 2,30, hvilket derfor var lavere end gennemsnittet for Den Juridiske Tjeneste. Det fremgår af tabellen, at gennemsnittet for de forskellige generaldirektorater svinger mellem 2,05 (højeste gennemsnit) og 2,63 (det laveste gennemsnit).
- 51 Det er derfor korrekt, at de fire ovennævnte tjenestemænd gør tjeneste ved generaldirektorater, i hvilken forbindelse bedømmerne har været mere »generøse« ved bedømmelsen af de ansatte end det er tilfældet i forhold til Den Juridiske Tjeneste. Det forholder sig ikke desto mindre således, at det laveste gennemsnit blandt disse generaldirektorater udgør 2,21, dvs. 0,15 point lavere end det samlede gennemsnit for Rådets Generaldirektorat og 0,14 point lavere end gennemsnittet for Den Juridiske Tjeneste, mens forskellen på gennemsnittet mellem de forskellige generaldirektorater udgør 0,58 point.
- 52 Det bemærkes under disse omstændigheder, at den i foregående præmis nævnte forskel mellem gennemsnittet for Den Juridiske Tjeneste og gennemsnittet for de generaldirektorater, ved hvilke de fire forfremmede tjenestemænd, der opnåede analytiske vurderinger, som i gennemsnit var højere end sagsøgerens, ikke kan være afgørende for at opnå forfremmelse.
- 53 For det første er gennemsnittet for de enkelte generaldirektorater beregnet på grundlag af antallet af tjenestemænd, der er ansat ved de enkelte generaldirektorater, uden at der er taget hensyn til de ansattes lønklasser, den ansættelsesgruppe, som de tilhører, eller om de var forfremmelsesværdige i forbindelse med det omhandlede forfremmelsesår. For det andet udgør gennemsnittet af de analytiske vurderinger kun en del af de oplysninger, som det rådgivende forfremmelsesudvalg tager i betragtning ved sammenligningen af fortjenester.
- 54 Sagsøgeren har endvidere anført, at der ikke ved vurderingen af hans fortjenester blev taget hensyn til den omstændighed, at han havde varetaget opgaven som formand for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøverne EPSO/AD/46/06 og EPSO/AD/47/06. Sagsøgeren har under retsmødet anført, at denne opgave medførte en væsentlig forøgelse af hans arbejdsbyrde, hvilket ikke fik indvirkning på udførelsen af de andre løbende opgaver, som han varetog ved Rådets Juridiske Tjeneste.
- 55 Det bemærkes i denne henseende, dels at det af den beskrivelse af sagsøgerens arbejdsopgaver, der er indeholdt i bedømmelsesrapporten for 2006-2007 vedrørende ham udtrykkeligt fremgår, at »[sagsøgeren] har i en stor del af referenceperioden været formand for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøverne [EPSO/AD/46/06 og EPSO/AD/47/06] (jurister)«, dels at det af samme rapport hvad angår den analytiske vurdering af kvaliteten af sagsøgerens arbejde fremgår, at sagsøgeren opnåede karakteren »udmærket«, og at det af hans bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. januar 2005 til den 30. juni 2006 fremgår, at han opnåede karakteren »meget god«.
- 56 Det følger heraf, at både de to første bedømmere, der sammen varetog rollen som »første bedømmer«, og som udarbejdede bedømmelsesrapporten vedrørende sagsøgeren, og den anden bedømmer var klar over, at sagsøgeren havde ydet en ekstra indsats i referenceperioden. Den omstændighed, at den ovennævnte analytiske vurdering af kvaliteten af sagsøgerens arbejde var meget positiv, vidner i øvrigt om, at udvælgelseskomitéen for de omhandlede udvælgelsesprøver tog hensyn hertil ved udarbejdelsen af bedømmelsesrapporten for 2006-2007.
- 57 Det er for det andet korrekt, at de generelle vurderinger, der er nævnt i de bedømmelsesrapporter, som er udarbejdet vedrørende sagsøgeren fra det tidspunkt, hvor han blev forfremmet til lønklasse AD 12, omtaler ham i særligt rosende vendinger. Den første bedømmer, der har vurderet sagsøgeren i forhold til perioden fra den 1. juli 2006 til den 30. september 2007, har således i bedømmelsesrapporten for

2006-2007 anført, at sagsøgeren er »en fremragende medarbejder« og »en fortræffelig jurist«. Den første bedømmer, der har vurderet sagsøgeren i forhold til perioden fra den 1. oktober til den 31. december 2007, har endvidere anført, at sagsøgeren har »en enestående viden om fællesskabsretten«, at »han har en veludviklet evne til at forstå viden og foretage vurderinger, der sætter ham i stand til at afgive juridiske udtalelser både skriftligt og mundtligt på et meget højt niveau«, og at »han har gjort sig fortjent til forfremmelse til en højere lønklasse«.

- 58 Det fremgår imidlertid af sagen, at de generelle vurderinger, der fremgår af de bedømmelsesrapporter, som er udarbejdet vedrørende de ti berørte tjenestemænd fra det tidspunkt, hvor de blev forfremmet til lønklasse AD 12, svarer til den generelle vurdering af sagsøgeren. Personaleretten har ikke fået kendskab til nogen bemærkninger, som formindskede deres fortjenester.
- 59 Det bemærkes endvidere, at vendinger som »den bedømte tjenestemand har gjort sig fortjent til forfremmelse eller til at få tillagt større ansvar« er anvendt i forhold til flere af de ti berørte tjenestemænd i de bedømmelsesrapporter, der blev udarbejdet før bedømmelsesrapporterne for 2006-2007. Sådanne vurderinger foretaget af de første bedømmere forpligter imidlertid ikke ansættelsesmyndigheden til at forfremme den berørte tjenestemand, hvilket bekræftes af den omstændighed, at ingen af de nævnte tjenestemænd uagtet disse vurderinger blev forfremmet i forbindelse med forfremmelsesåret 2009.
- 60 Det fremgår ikke af de regler, der finder anvendelse på bedømmelsesproceduren, at bedømmerne skal tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den bedømte tjenestemand har gjort sig fortjent til forfremmelse. Når en bedømmer af egen drift anbefaler, at en medarbejder i hans enhed forfremmes, tilkendegiver bedømmeren en holdning, der på ingen måde forpligter ansættelsesmyndigheden, idet forfremmelse først kan ske, efter at der er foretaget en sammenligning af fortjenesterne for alle de tjenestemænd i institutionen, der er forfremmelsesværdige i samme lønklasse. Følgelig kan sådanne vurderinger for det første ikke tillægges samme vægt som de vurderinger, der er baseret på de forhold, som bedømmeren har pligt til at vurdere. For det andet kan ansættelsesmyndigheden forfremme en tjenestemand, når den finder det berettiget, også selv om der ikke i tjenestemandens bedømmelsesrapport er anført bemærkninger om, at den pågældende har gjort sig fortjent til forfremmelse.
- 61 For fuldstændighedens skyld skal betydningen af bemærkningen om, at sagsøgeren har gjort sig fortjent til en forfremmelse, relativiseres, for så vidt som denne bemærkning er fremsat af den første bedømmer, hvis vurdering kun vedrørte tre måneder af bedømmelsesperioden på 18 måneder.
- 62 Sagsøgeren har i sine bemærkninger indleveret til Personalerettens Justitskontor den 31. august 2010 endvidere henvist til, at den anden bedømmer i en af de bedømmelsesrapporter, som Rådet har fremlagt i sagen, og ifølge hvilken den bedømte tjenestemand havde gjort sig fortjent til forfremmelse, har anført, at han var enig i den første bedømmers skriftlige bemærkninger, men at han fandt, at resultatet af den analytiske vurdering ikke var i overensstemmelse med de fastsatte retningslinjer. Eftersom den anden bedømmer ikke har ændret den analytiske vurdering, lægger Personaleretten imidlertid til grund, at den anden bedømmer har godkendt den analytiske vurdering.
- 63 På baggrund af det ovenstående må det fastslås, at det ikke åbenbart fremgår af en sammenligning af bedømmelsesrapporterne, at de andre tjenestemænd ikke kunne fremvise bedre fortjenester end sagsøgeren.

– Brugen af sprog

- 64 Sagsøgeren har hvad angår brugen af sprog anført, at han taler fem sprog, og han kritiserer ansættelsesmyndigheden for ikke i tilstrækkelig grad at have taget hans sproglige færdigheder i betragtning.

- 65 Rådet har i svarskriftet vedrørende sproglige færdigheder anført, at kriteriet om brugen af sprog »snarere udgør et subsidiært kriterium, der gør det muligt at opdele de kandidater, for hvem der er udarbejdet ens bedømmelsesrapporter«.
- 66 Det fremgår imidlertid klart af vedtægtens artikel 45, stk. 1, at kriteriet om tjenestemandens brug af andre sprog i udøvelsen af sit hverv end det sprog, som han har godtgjort at have indgående kendskab til, ikke er et subsidiært kriterium, idet det kun er i tilfælde af lighed i fortjenesterne hos de forfremmelsesværdige tjenestemænd, at dette kriterium kan have afgørende betydning for ansættelsesmyndighedens valg.
- 67 Rådet har i sit svar af 6. juli 2010 på foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse anført, at »den relative vægt af hvert enkelt af de forhold, der tages i betragtning, ikke er nøjagtigt fastlagt«, og at ansættelsesmyndighedens valg var baseret på en samlet vurdering af tjenestemændenes fortjenester, i hvilken forbindelse den samlede bedømmelsesrapport og den pågældendes ansvarsområde tillagdes størst vægt, idet kriteriet om brugen af sprog ved sammenligningen af fortjenester var tillagt »væsentlig mindre« vægt end de to førnævnte elementer. Rådet har under retsmødet bekræftet, at brugen af sprog er et af de første kriterier, der skal tages hensyn til ved sammenligningen af fortjenester, men at dette kriterium tillægges mindre vægt end de to andre kriterier. Sagsøgte har endvidere henvist til den omstændighed, at ansættelsesmyndigheden ikke foretog en sammenligning af kriterierne enkeltvis, men at den i forhold til hver enkelt kandidat foretog en samlet og vægtet vurdering af disse kriterier.
- 68 Personaleretten bemærker i denne henseende, at det er korrekt, at administrationen kan udøve et vist skøn med hensyn til, hvilken vægt de tre kriterier i vedtægtens artikel 45, stk. 1, skal tillægges, idet denne bestemmelse ikke udelukker muligheden for at foretage en vægtet vurdering.
- 69 Hvad angår de sprog, som bruges i udøvelsen af hvervet, bemærker Personaleretten, at sagsøgeren ikke har redegjort for, om han anvendte de fem sprog i udøvelsen af sit hverv i den undersøgte periode, dvs. fra den 1. juni 2001 til den 31. december 2007.
- 70 Det bemærkes i denne henseende, at første afsnit i punkt III, der har overskriften »Sprog«, i bedømmelsesrapporten for 2006-2007 har følgende ordlyd:
- »[Sagsøgeren], der har spansk som modersmål, anvender regelmæssigt engelsk og fransk både skriftligt og mundtligt i sit arbejde. Han anvender endvidere ind imellem tysk i sit arbejde (mundtligt)«.
- 71 Sagsøgeren har under retsmødet anført, at han i bedømmelsesperioden vedrørende forfremmelsesåret 2009 kun anvendte italiensk, portugisisk og tysk mundtligt under eller i marginen af møder.
- 72 Hvad angår begrebet brugen af sprog bemærker Personaleretten, at det fremgår af det oplysningsark vedrørende sproglige færdigheder, som indeholder rubrikkerne »forståelse«, »talte [sprog]« og »skriftlige [sprog]«, der var vedlagt bedømmelsesrapporten for 2006-2007, og som sagsøgeren udfyldte den 29. januar 2007, at sagsøgeren har oplyst, at han har meget godt kendskab til engelsk og fransk, men at han kun har god evne til at forstå tysk, gode færdigheder i mundtlig tysk og passende færdigheder i skriftlig tysk, samt at han har god evne til at forstå italiensk og passende færdigheder i skriftlig og mundtlig italiensk. Endelig fremgår det af oplysningsarket, at sagsøgeren er i stand til at forstå portugisisk på et passende niveau.
- 73 Sagsøgeren har i brev af 27. maj 2009 anført, at han nu har erhvervet et godt kendskab til italiensk, idet italiensk er et af de arbejdssprog, som han har anvendt mest i forbindelse med de opgaver, han har varetaget som vicekabinetschef for kommissionsmedlem A. Tajani, siden den 1. juni 2008.

- 74 Som Rådet med rette har anført i sin afgørelse af 24. september 2009, kunne det rådgivende forfremmelsesudvalg imidlertid ikke tage hensyn til elementer, der vedrørte en periode, som lå senere end udarbejdelsen af den seneste bedømmelsesrapport vedrørende forfremmelsesværdige tjenestemænd, nemlig perioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2007. Dertil kommer, at de eneste oplysninger om sprog, som det rådgivende forfremmelsesudvalg rådede over, var de bedømmelsesrapporter, der var udarbejdet vedrørende hver enkelt forfremmelsesværdige tjenestemand fra det tidspunkt, hvor den pågældende blev forfremmet til lønklasse AD 12, og til tidspunktet for udarbejdelsen af bedømmelsesrapporten for 2006-2007. Hverken dette udvalg eller ansættelsesmyndigheden kunne derfor som følge af ligebehandlingsprincippet give ikke-forfremmede tjenestemænd ret til at påberåbe sig elementer, som de forfremmelsesværdige tjenestemænd ikke har kunnet henvise til.
- 75 Det bemærkes, at de bemærkninger, som sagsøgeren har fremsat under retsmødet vedrørende sine færdigheder i mundtligt italiensk og portugisisk, ikke stemmer overens med de oplysninger om sproglige færdigheder, der fremgår af det ark, som er vedlagt bedømmelsesrapporten for 2006-2007. Ifølge dette ark har sagsøgeren nemlig oplyst, at han har passende færdigheder i mundtlig italiensk, mens felterne vedrørende hans kendskab til mundtlig portugisisk ikke er udfyldt.
- 76 Selv om det er korrekt, at dette ark blev udfyldt den 29. januar 2007 og derfor ikke kan beskrive sagsøgerens sproglige færdigheder den 31. december 2007, bemærker Personaleretten, at sagsøgeren selv har fremhævet, at han på nuværende tidspunkt har samme kendskab til italiensk, som han har til engelsk og fransk. Sagsøgeren anerkender dermed indirekte, at han den 31. december 2007 havde et mindre godt kendskab til italiensk, end han har nu. Under alle omstændigheder har sagsøgeren ikke fremlagt nogen beviser, der kan godtgøre, at han siden januar 2007 og frem til den 31. december 2007 har forbedret sit kendskab til italiensk og portugisisk. Personaleretten kan derfor med føje fastslå, at sagsøgeren ikke den 31. december 2007 havde et tilstrækkeligt godt kendskab til mundtligt italiensk og portugisisk til, at disse færdigheder kunne tages i betragtning ved sammenligningen af sproglige fortjenester.
- 77 Følgelig må det fastslås, at sagsøgeren ved udløbet af den periode, som det rådgivende forfremmelsesudvalg skulle bedømme, dvs. den 31. december 2007, ud over spansk som modersmål beherskede engelsk og fransk. Han havde endvidere kendskab til tysk, selv om hans skriftlige færdigheder i tysk var begrænset, og han forstod italiensk. Hvad angår hans evne til at bruge disse sprog, forholder det sig således, at selv om sagsøgeren ind imellem talte tysk, anvendte han kun regelmæssigt to sprog i sit arbejde, nemlig engelsk og fransk.
- 78 Det fremgår i denne henseende af sagsakterne, at de ti berørte tjenestemænd alle anvendte engelsk og fransk i udøvelsen af deres hverv. I modsætning til, hvad Rådet har anført, beherskede den samlede gruppe af tjenestemænd imidlertid ikke fuldt ud disse to sprog, og blandt dem, der havde engelsk eller fransk som modersmål, beherskede ikke alle et tredje sprog. Det fremgår imidlertid af sagen, at alle de tjenestemænd, der ikke beherskede, eller ikke fuldt ud beherskede de pågældende sprog, i det mindste havde et godt kendskab hertil.
- 79 Sagsøgerens sproglige færdigheder svarer derfor i det væsentlige til de sproglige færdigheder, som de ti berørte tjenestemænd anvender i udøvelsen af deres hverv.
- Ansvarsniveau
- 80 Hvad angår spørgsmålet om, hvor stort et ansvar tjenestemanden har, fremgår det af sagen, at alle de ti berørte tjenestemænd med undtagelse af tjenestemand B varetog ledende stillinger i perioden fra den 1. juli 2006 til den 31. december 2007. Disse ni tjenestemænd varetog stillinger som enhedschef eller havde det egentlige ansvar for at koordinere arbejdet inden for enheder på følsomme områder. Sagsøgeren og tjenestemand B arbejdede i denne periode som jurister ved Rådets Juridiske Tjeneste.

- 81 Det må derfor fastslås, at ni af de ti berørte tjenestemænd varetog stillinger, der i ledelsestermer indebar udførelsen af opgaver med et større ansvar end det ansvar, som påhvilede sagsøgeren, og at de funktioner, som den tiende tjenestemand udøvede, dvs. tjenestemand B, indebar udførelsen af opgaver med samme ansvar.
- 82 Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at de supplerende opgaver, som eventuelt pålægges forfremmelsesværdige tjenestemænd, skal vurderes i lyset af det ansvar, som tjenestemand påtager sig ved udøvelsen heraf. Sagsøgeren har således anført, at han i perioden fra juni 2006 til december 2007, dvs. i den største del af den periode, der er genstand for bedømmelsesrapporten for 2006-2007, var formand for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøverne EPSO/AD/46/06 og EPSO/AD/47/06, hvilket medførte, at han ud over sine opgaver inden for Den Juridiske Tjeneste påtog sig en øget arbejdsbyrde. Næsten ingen af de 10 berørte tjenestemænd havde påtaget sig tilsvarende supplerende opgaver. Sagsøgeren har derfor anført, at ansættelsesmyndigheden har anlagt et åbenbart urigtigt skøn for så vidt som den ikke ved vurderingen af sagsøgerens fortjenester i tilstrækkelig grad har taget hensyn til, at han ud over sine normale opgaver havde påtaget sig opgaven som formand for udvælgelseskomitéen for de nævnte udvælgelsesprøver.
- 83 Det påhviler derfor Personaleretten at undersøge, om de ni af de ti berørte tjenestemænd i lyset af deres ledende stillinger og det større ansvar, som påhvilede dem, har fremvist bedre fortjenester end sagsøgeren under hensyntagen til, at sagsøgeren havde påtaget sig de ovennævnte supplerende opgaver.
- 84 Det er i denne henseende ubestridt, at opgaven som formand for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøverne EPSO/AD/46/06 og EPSO/AD/47/06 ikke blot vidner om, at sagsøgeren påtog sig en øget arbejdsbyrde, der lå ud over de opgaver, som han skulle udføre inden for Den Juridiske Tjeneste, men også om, at han påtog sig et større ansvar, hvilket Rådet i øvrigt også har anerkendt. Som Rådet har anført, er opgaven som formand for en udvælgelseskomité en midlertidig opgave. Selv om det er korrekt, at denne opgave fik en længere varighed, fremgår det ikke desto mindre af sagsakterne, at de ni forfremmede tjenestemænd havde udøvet deres ledende stillinger på permanent basis og i længere tid. Seks af tjenestemændene havde udøvet deres ledende stillinger i hvert fald fra den 1. juli 2003, mens to af tjenestemændene havde udøvet deres ledende stillinger i hvert fald fra den 1. januar 2005. Endelig var en tjenestemand med virkning fra den 1. februar 2004 ansat i en midlertidig stilling hos Den Europæiske Unions særlige repræsentant for De Store Søers Område, og Rådet har anført, at denne tjenestemand i den forbindelse varetog opgaver med et stort ansvar.
- 85 På baggrund af det ovenstående finder Personaleretten, at den supplerende opgave, som sagsøgeren varetog, og som ganske vist tages i betragtning som fortjeneste, ikke i den samlede opgørelse over fortjenester kan tillægges større vægt end udøvelsen af ledende stillinger på permanent basis og i længere tid.
- 86 Det påhviler endvidere Personaleretten at undersøge, om Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved den samlede sammenligning af sagsøgerens fortjenester, herunder i forhold til, hvor stort et ansvar han havde, med tjenestemand B's fortjenester.
- 87 Det fremgår af sagen, at tjenestemand B har været i lønklasse AD 12 siden den 1. januar 2004, og at han i perioden fra dette tidspunkt til den 31. december 2007, var medarbejder ved Rådets Juridiske Tjeneste. Det følger heraf, at fra den 1. oktober 2003, som er den dato, hvor sagsøgeren blev genansat i Den Juridiske Tjeneste efter at have været ansat i midlertidig stilling, til den 31. december 2007, arbejde, sagsøgeren og tjenestemand B ved den samme tjeneste og udøvede stillinger, der indebar udførelsen af opgaver med samme ansvar.
- 88 Som Rådet har anført under retsmødet, fremgår det af sagen, at tjenestemand B ligesom sagsøgeren udførte supplerende opgaver i ovennævnte periode. Tjenestemand B var nemlig i bedømmelsesperioden fra den 1. juli 2003 til den 31. december 2004 bedømmer ved en række prøver,

der blev aflagt i forbindelse med udvælgelsesprøver afholdt af EPSO, og han arbejdede i sekretariatet for regeringskonferencen, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af traktatforslaget om en forfatning for Den Europæiske Union. Ifølge Rådet indebærer sidstnævnte opgave en arbejdsbelastning og et omfang, der svarer til, hvad der kræves for at udføre opgaven som formand for en udvælgelseskomité for EPSO's udvælgelsesprøver. Rådet har endvidere under retsmødet anført, at tjenestemand B er en særdeles dygtig jurist, der er yderst pålidelig, og som besidder fortræffelige analytiske evner.

- 89 Det bemærkes i denne henseende, som nævnt i nærværende doms præmis 33, at ansættelsesmyndigheden har et vidt skøn, og at den kontrol, som Unionens retsinstanser foretager, bør begrænses til spørgsmålet om, hvorvidt administrationen kan antages at have holdt sig inden for de grænser, som ikke kan anfægtes, og ikke har anvendt sine beføjelser åbenbart fejlagtigt.
- 90 På baggrund af ovenstående betragtninger bemærkes, at det ikke umiddelbart kan konstateres på grundlag af en samlet vurdering af kriterierne i vedtægtens artikel 45, stk. 1, at tjenestemand B ikke kunne fremvise bedre fortjenester end sagsøgeren. Det kan derfor ikke fastslås, at afvejningen åbenbart burde have faldet ud til sagsøgerens fordel.
- 91 Det følger af det anførte, at det første anbringende ikke kan tages til følge.

Det andet anbringende om magt- og procedurefordrejning

Parternes argumenter

- 92 Sagsøgeren har anført, at han kan fremlægge tilstrækkeligt præcise, objektive og samstemmende beviser på, at den anfægtede afgørelse blev truffet for indirekte at straffe ham i strid med vedtægtens artikel 37 og 38 for det forhold, at han siden den 1. juni 2008 har været ansat i en midlertidig stilling i tjenestens interesse ved Kommissionen. Sagsøgeren har anført, at den omstændighed, at han har anvendt sine kvalifikationer ved at arbejde i et kommissionsmedlems kabinet, udgør en fortjeneste og en fordel, der burde have været taget i betragtning ved sammenligningen af fortjenester hos de forfremmelsesværdige tjenestemænd. Ved ikke at tage hensyn til denne fortjeneste samt til den usikkerhed, der er forbundet med en midlertidig ansættelse i en anden stilling, har Rådet straffet sagsøgeren dobbelt og begået magtfordrejning, som også omfatter procedurefordrejning.
- 93 Rådet har heroverfor anført, at sagsøgeren ikke har fremlagt noget bevis til støtte for sine argumenter, og at det derfor ikke er i stand til at besvare dette anbringende.

Personalerettens bemærkninger

- 94 Det bemærkes indledningsvis, at sagsøgeren blev midlertidigt ansat i en anden stilling ved Kommissionen i juni 2008 på et tidspunkt, der ligger senere end den periode, der er omfattet af den seneste bedømmelsesrapport, som blev taget i betragtning i forbindelse med forfremmelsesåret 2009, nemlig bedømmelsesrapporten for 2006-2007. For så vidt som det rådgivende forfremmelsesudvalg kun kunne vurdere de fortjenester, som de forfremmelsesværdige tjenestemænd havde fremvist frem til den 31. december 2007, kunne denne midlertidige ansættelse i en anden tjeneste ikke tages i betragtning i forbindelse med forfremmelsesåret 2009.
- 95 Som det er blevet fastslået gentagne gange, er en retsakt kun behæftet med magtfordrejning, såfremt det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier fremgår, at den må antages at være truffet udelukkende eller dog i det mindste overvejende for at forfølge andre formål end dem, der er angivet, eller for at omgå en fremgangsmåde, der særligt er fastsat ved traktaten (Personalerettens dom af 11.7.2007, sag F-105/05, Wils mod Parlamentet, præmis 119 og den deri nævnte retspraksis).

- 96 Som Rådet med rette har anført, har sagsøgeren ikke i det foreliggende tilfælde hverken godtgjort eller hævdet, at sådanne indicier kan fremlægges. Han har nemlig kun gjort gældende, at han fremviser bedre fortjenester end de ti berørte tjenestemænd. Dette argument kan imidlertid ikke godtgøre, at den anfægtede afgørelse er udarbejdet alene med det formål at skade ham.
- 97 For fuldstændighedens skyld bemærkes, at det fremgår af sagen, at sagsøgeren blev forfremmet til lønklasse A4 (nu AD 12) i 2001, da han blev ansat i en midlertidig stilling ved Kommissionen i tjenestens interesse, og til lønklasse AD 13 i 2010, da han var ansat i en midlertidig stilling i tjenestens interesse ved A. Tajanis kabinet. Der kan i denne forbindelse tages hensyn til sidstnævnte forhold, selv om dette ligger senere end tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, da der derved tilvejebringes oplysninger om de omstændigheder, hvorunder afgørelsen blev truffet. På denne baggrund må det fastslås, at sagsøgeren ikke med føje kan hævde, at hans midlertidige ansættelser i andre stilling i tjenestens interesse har medført en skjult sanktion, idet han derved ikke har kunnet blive forfremmet.
- 98 Det er følgelig ikke godtgjort, at den anfægtede afgørelse blev truffet ud fra hensyn, der var forfremmelsesproceduren uvedkommende, og at den er udtryk for magtfordrejning.
- 99 Det følger af det ovenstående, at også det andet anbringende må forkastes som ugrundet.
- 100 Det følger heraf, at annullationspåstandene må forkastes.

Påstanden om erstatning

Parternes argumenter

- 101 Sagsøgeren har anført, at han har lidt en alvorlig erhvervmæssig og ikke-økonomisk skade som følge af, at han ikke blev forfremmet i forbindelse med forfremmelsesåret 2009. Han har nemlig ikke blot mistet et år (der er af betydning for hans karriereudvikling og kommende forfremmelser), men han er også blevet forhindret i at søge stillinger i lønklasse AD 13. Sagsøgeren har anført, at den erhvervmæssige skade udgør 50 000 EUR. Den manglende forfremmelse har endvidere udsat ham for en høj grad af stress, der har forværret hans helbredstilstand, som i forvejen var svag som følge af en alvorlig sygdom. Denne ikke-økonomiske skade udgør 150 000 EUR.
- 102 Rådet har nedlagt påstand om, at påstandene om erstatning for erhvervmæssig og ikke-økonomisk skade forkastes.

Personalerettens bemærkninger

- 103 Det følger af fast retspraksis, at en påstand om erstatning for en økonomisk skade skal forkastes, hvis den har nær forbindelse med en annullationspåstand, og denne er blevet forkastet (Personalerettens dom af 12.3.2009, sag F-104/06, Arpaillage m.fl. mod Kommissionen, præmis 137 og den deri nævnte retspraksis).
- 104 Påstandene om annulation er i det foreliggende tilfælde blevet forkastet. Det følger heraf, at påstanden om erstatning skal forkastes.
- 105 Det følger heraf, at Rådet i det hele skal frifindes.

Sagens omkostninger

- ¹⁰⁶ I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 1, pålægges det – medmindre andet gælder i henhold til bestemmelserne i reglementets andet afsnit, kapitel 8 – den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til artikel 87, stk. 2, kan Personaleretten, såfremt dette findes rimeligt, træffe bestemmelse om, at den tabende part kun pålægges at betale en del af sagens omkostninger eller slet ikke pålægges at betale sagsomkostninger.
- ¹⁰⁷ Det følger af ovenstående præmisser, at sagsøgeren er den tabende part. Hertil kommer, at Rådet specifikt har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger. De foreliggende omstændigheder kan ikke begrunde anvendelsen af procesreglementets artikel 87, stk. 2, hvorfor sagsøgeren pålægges at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

PERSONALERETTEN (Første Afdeling):

- 1) **Rådet for Den Europæiske Union frifindes.**
- 2) **Diego Canga Fano betaler sagens omkostninger.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 24. marts 2011.

W. Hakenberg
Justitssekretær

S. Gervasoni
Afdelingsformand